

32003D0048

L 16/68

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

22.1.2003

DECYZJA RADY 2003/48/WSiSW

z dnia 19 grudnia 2002 r.

w sprawie wprowadzania w życie szczególnych środków w odniesieniu do współpracy policyjnej i sądowej w celu zwalczania terroryzmu zgodnie z art. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30, 31 oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Hiszpanii ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na nadzwyczajnym posiedzeniu w dniu 21 września 2001 r. Rada Europejska oświadczyła, że terroryzm jest rzeczywistym wyzwaniem dla świata i Europy i że walka z terroryzmem będzie priorytetowym celem Unii Europejskiej.
- (2) W dniu 28 września 2001 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję 1373 (2001) ustanawiającą zakrojoną na szeroką skalę strategię walki z terroryzmem, w szczególności walkę przeciwko finansowaniu terroryzmu.
- (3) W dniu 8 października 2001 r. Rada potwierdziła zdecydowanie Unii Europejskiej i Państw Członkowskich do pełnego uczestnictwa, w skoordynowany sposób, w światowej koalicji przeciwko terroryzmowi, pod egidą Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (4) W dniu 19 października 2001 r. Rada Europejska oświadczyła, że jest zdecydowana na walkę z terroryzmem w każdej formie na całym świecie i że będzie kontynuować swoje wysiłki w celu umacniania koalicji międzynarodowej Wspólnoty do walki z terroryzmem w każdym kształcie i formie, na przykład poprzez zwiększenie współpracy między służbami operacyjnymi odpowiedzialnymi za zwalczanie terroryzmu: Europolem, Eurojustem, służbami wywiadowczymi, siłami policyjnymi i organami sądowymi.
- (5) Artykuł 4 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania

szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu ⁽³⁾ przewiduje, że Państwa Członkowskie, poprzez współpracę policyjną i sądową w sprawach karnych, w ramach tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej, zapewniają sobie wzajemnie daleko idącą pomoc w zapobieganiu i zwalczaniu aktów terrorystycznych. Taka pomoc opiera się i w pełni wykorzystuje obecne uprawnienia Państw Członkowskich, zgodnie z aktami Unii Europejskiej i innymi umowami międzynarodowymi, ustaleniami i konwencjami wiążącymi Państwa Członkowskie. Pomoc będzie świadczona zgodnie z prawami krajowymi Państw Członkowskich, w szczególności tymi odnoszącymi się do poufności dochodzenia w sprawach karnych.

- (6) Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB oraz dodatkowe środki projektowane w niniejszej decyzji dotyczą konkretnych osób, grup i podmiotów wymienionych w Załączniku do tego wspólnego stanowiska, który jest regularnie uaktualniany.
- (7) O ile wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB określa niektóre gwarancje w celu zapewnienia, że osoby, grupy i podmioty są wpisane na listę wyłącznie w przypadku gdy istnieje wystarczający powód do ich wpisania, Rada wyciąga konieczne konsekwencje z wszelkich przeciwnych wniosków ostatecznych i tymczasowych nakazów, podlegających wykonaniu przez sąd Państwa Członkowskiego.
- (8) Niniejsza decyzja respektuje prawa podstawowe i stosuje się do zasad uznanych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej. Przepisy niniejszej decyzji mogą być interpretowane jako dopuszczające naruszenie ochrony prawnej przyznanej na podstawie prawa krajowego osobom, grupom i podmiotom wymienionym w Załączniku do wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji:

- a) określenie „wymienione osoby, grupy lub podmioty” oznacza osoby, grupy lub podmioty, wymienione w Załączniku do wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB;

⁽¹⁾ Dz.U. C 126 z 28.5.2002, str. 22.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 24 września 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 93.

- b) określenie „przestępstwa terrorystyczne” oznacza przestępstwa określone w art. 1–3 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu ⁽¹⁾;
- c) określenie „Konwencja o Europolu” oznacza Konwencję z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji ⁽²⁾;
- d) określenie „decyzja Eurojust” oznacza decyzję Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r., ustanawiającą Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością ⁽³⁾;
- e) określenie „wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze” należy rozumieć tak, jak w decyzji ramowej Rady 2002/465/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza wyspecjalizowaną służbę w ramach swoich służb policyjnych, która, zgodnie z prawem krajowym, będzie miała dostęp do uzyskiwania istotnych informacji dotyczących i wynikających z dochodzenia w sprawach karnych, prowadzonego przez organy przestrzegania prawa tego państwa, odnoszące się do przestępstw terrorystycznych, dotyczących wymienionych osób, grup lub podmiotów.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne w celu zapewnienia, że przynajmniej następujące informacje uzyskane przez służbę wyspecjalizowaną są przekazane do Europolu, poprzez jednostkę krajową tego Państwa Członkowskiego, zgodnie z prawem krajowym i w zakresie dozwolonym przez przepisy Konwencji o Europolu, w celu ich przetwarzania zgodnie z art. 10, w szczególności art. 10 ust. 6 tej konwencji:

- a) dane określające tożsamość osoby, grupy lub podmiotu;
- b) działania objęte dochodzeniem i ich konkretne okoliczności;
- c) powiązania z innymi odpowiednimi przypadkami przestępstw terrorystycznych;
- d) wykorzystanie technologii komunikacyjnych;
- e) zagrożenie związane z posiadaniem broni masowego rażenia.

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza krajowego korespondenta Eurojust do spraw terroryzmu na mocy art. 12 decyzji Eurojust lub właściwą władzę sądową lub inną władzę właściwą lub też, jeżeli tak przewiduje system prawny tego Państwa Członkowskiego, więcej niż jedną władzę oraz, zgodnie z prawem krajowym, zapewnia, że ten korespondent lub właściwa władza sądowa lub inna władza właściwa mają dostęp do uzyskiwania wszelkich istotnych informacji dotyczących i wynikających z postępowania karnego prowadzonego na podstawie obowiązku władz sądowych, w odniesieniu do przestępstw terrorystycznych, w których brały udział wymienione osoby, grupy lub podmioty.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że co najmniej następujące informacje, uzyskane przez korespondenta krajowego lub przez właściwe władze sądowe lub przez inne właściwe władze, są przekazywane do Eurojustu, zgodnie z prawem krajowym i w zakresie dozwolonym przez przepisy decyzji Eurojust, w celu umożliwienia mu realizowania własnych zadań:

- a) dane, które określają tożsamość osoby, grupy lub podmiotu;
- b) działania, będące przedmiotem dochodzenia lub ścigania i ich konkretne okoliczności;
- c) powiązania z innymi odpowiednimi przypadkami przestępstw terrorystycznych;
- d) istnienie wniosków o wzajemną pomoc prawną, włączając wnioski o udzielenie pomocy sądowej, składane przez lub do innego Państwa Członkowskiego, jak również ich skutki.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie, gdy sytuacja tego wymaga, podejmują niezbędne środki w celu ustanowienia wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych w celu prowadzenia dochodzeń w sprawach karnych, dotyczących przestępstw terrorystycznych, obejmujących wymienione osoby, grupy lub podmioty.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zapewniają, że odpowiednie dane, które przekazują do Europolu i Eurojustu, zgodnie z art. 2 i 3 oraz odnoszące się do wymienionych osób, grup lub podmiotów lub też do przestępstw, które zostały uznane za popełnione lub mają zostać popełnione przez te osoby, grupy lub podmioty, mogą być przedmiotem wymiany między Europolem i Eurojustem, w zakresie przewidzianym przez Umowę w sprawie współpracy, która ma zostać podpisana przez te dwa organy, zgodnie z Konwencją o Europolu i decyzją Eurojust.

Artykuł 6

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wnioski ze strony innych Państw Członkowskich w sprawie wzajemnej pomocy prawnej oraz uznawania i wykonywania wyroków sądowych, w związku z przestępstwami terrorystycznymi, dotyczącymi wymienionych osób, grup lub podmiotów, były rozstrzygane jako sprawy niecierpiące zwłoki i traktowane w sposób priorytetowy.

Artykuł 7

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby istotne informacje zawarte w dokumencie, aktach, informacjach, przedmiotach lub innych elementach dowodowych, przechwycone lub skonfiskowane w trakcie dochodzenia w sprawach karnych lub postępowania karnego, w związku z przestępstwami terrorystycznymi przeciwko wymienionym osobom, grupom lub podmiotom, mogły być udostępniane niezwłocznie władzom innych zainteresowanych Państw Członkowskich, zgodnie z prawem krajowym i odpowiednimi międzynarodowymi instrumentami prawnymi, w przypadku gdy dochodzenia przeciwko wymienionym osobom, grupom lub podmiotom są prowadzone, w związku z przestępstwami terrorystycznymi lub mogą zostać wszczęte.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 22.6.2002, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 162 z 20.6.2002, str. 1.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2002 r.

W imieniu Rady

L. ESPERSEN

Przewodniczący
